

mers Jan de Marre en Sybrand Feitama zijn boezemvrienden waren. In al deze verzen hooren we iets van den vollen, edelen klank waarin de dichters van de 17de eeuw hebben uitgemunt.

Twintig jaren lang heeft *Natura et Arte* bestaan. „Met vuurigen ijver” bleef Dirk Smits de verzen van zijn medeleden „helpen beschaven”; bij dien noesten arbeid was een goed glas wijn een heel welkome verkwikking; het dichten ging dan eens zoo goed:

druivesap van Moezel, Rijn of Nekker
Maakte onze keel zoo zangerig en glat
Als waer 't het Hoefbronnat.

Maar niet altijd was de heele middag aan de poëzie gewijd. Als de bespreking lang genoeg geduurd had, ging Dirk Smits, die muzikaal was, op de fluit spelen of

(Ze) onthaelden dan elkaer op schrandre kluchtjes,
Op vrolijken doch schuldellozen kout.

Dat duurde zoo tot Smits, die 't hard noodig had, de betrekking aannam van Kommissaris van de monstering der oorlogsschepen te Hellevoetsluis (1746). Met zijn heengaan viel het Kunstgenootschap, dat toen nog slechts uit drie leden bestond, uiteen. Het Album heeft daarna nog twee jaren dienst gedaan: de laatste bijdragen zijn van 1748.

De knappe Dionys van Nijmegen heeft in 1733 het portret van zijn neef Willem van der Pot en diens huisvrouw Sarah Bosch geschilderd. De portretten zijn te zien in Boymans. Ze hangen (slecht belicht, neen, in het duister) op den overloop, waar de twee trappen samenkomen. De echtgenooten zijn dan onderscheidenlijk 29 en 26 jaar. Uit het koel-deftige, gladgeschoren gelaat van den heer van Endeldijk spreekt meer de patriciër dan de dichter, al ontbreekt de lier niet op den achtergrond. Een latere gravure van R. Vinkeles, naar een origineel van G. van Nijmegen van 1767, laat ons hem zien als een zelfbewust, vriendelijk oud heer, die, blijkens het ook hier aanwezige dichterlijke attriboot, nog altijd wel weten wil, dat hij een gunsteling der Muzen is.